

AS ORGANIZACIÓNS INCENDIARIAS

Xesús Pereiras*

NUNHA SERIE DE ARTIGOS PUBLICADOS EN "LA VOZ DE GALICIA", ROMAY BECCARÍA, EX-CONSELLEIRO DE AGRICULTURA, GANDERÍA E MONTES, EXPUXO A SÚA VISIÓN DO FENÓMENO INCENDIARIO NA GALIZA. NO ARTIGO PUBLICADO O 26 DE MAIO FIXO UNHAS GRAVES ACUSACIÓNS, CUNHA FEBLE ARGUMENTACIÓN, INCULPANDO COMO CAUSANTES DA MAIORÍA DOS INCENDIOS DO PAÍS A ORGANIZACIÓNS INCENDIARIAS QUE PRETENDEN O CAMBIO DA POLÍTICA FORESTAL. AÍNDA QUE, CURÁNDOSE EN SAÚDE, O AUTOR EXPÓN "YO NO DIGO, NI MUCHO MENOS QUE LOS GRUPOS QUE RECLAMAN CAMBIOS EN LA POLÍTICA FORESTAL TENGAN QUE VER CON LAS ORGANIZACIONES INCENDIARIAS", TODO O RAZONAMIENTO POSTERIOR PARECE INDICAR O CONTRARIO. ESTE ARTIGO FOI ENVIADO POR ADEGA A "LA VOZ", COMO CONTESTACIÓN AO ARTIGO DE ROMAY. OS RESPONSÁBEIS DO XORNAL NON ESTIMARON OPORTUNA A SÚA PUBLICACIÓN.

Desde o ecoloxismo tense defendido en diferentes foros que hai unha serie de causas estruturais que favorecen a aparición e extensión do lume nos montes, causas que a política forestal da Xunta non trata de correxir: reforestacións monótonas con especies altamente combustíbeis, escaseza de labores de prevención, ausencia de ordenación de montes que compatibilice e planifique usos, especialización nun uso de produción de madeiras de mala cualidade, etc.

Agora ben, con relación ás motivacións directas dos incendiarios, nos textos ecoloxistas, tense apostado por unha causalidade variada e, entre outras, poderían estar:

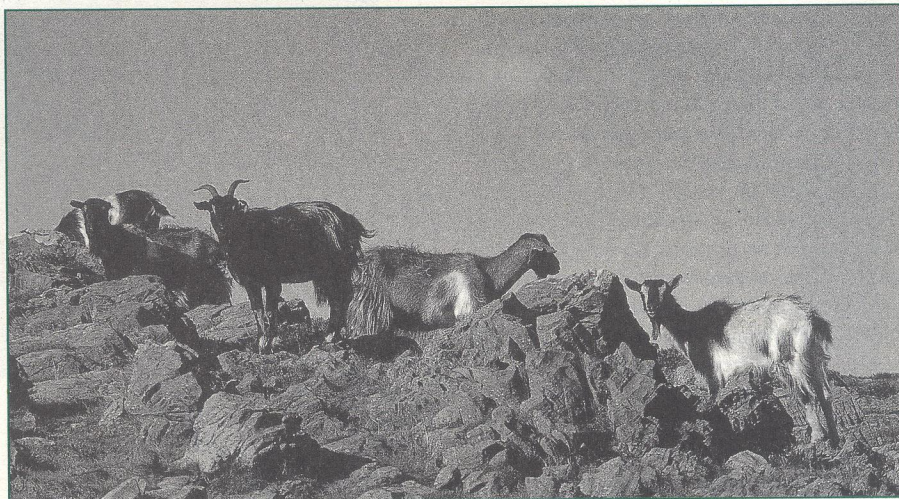
-O lume como ferramenta que aforra custos na apertura de accesos aos montes cerrados de vexetación, na renovación da vexetación para ser utilizada polo gando mostrenco ou con fins cinexéticos, na limpeza e preparación de leiras previa á urbanización, á instalación e mantemento de diferentes infraestruturas asentadas nos montes.

-Incendios motivados por conflitos urbano-forestal, gandeiro-forestal, conflitos de propiedade...

-O lume para colocar no mercado grandes lotes de madeira de forma concentrada, que doutra maneira saírían de xeito disperso no espazo e no tempo, e estarían sometidos á vontade de vender duns propietarios minifundistas o cal, ademais de encarecer os custos, podería dificultar o abastecemento das industrias.

-Os lumes ligados ao crecente mercado motivado pola extinción (contratos, aluguer de avións...).

Cal destas causas é a mais importante, ou mesmo, cal delas pode ser excluída, é algo difícil de precisar sen unha investigación policial exhaustiva e sostida no tempo. Investigación que os ecoloxistas fomos os primeiros en reivindicar.

A renovación da vexetación para ser utilizada polo gando que pasta no monte semella unha das principais motivacións directas dos lumes.

Tamén temos que admitir que hai incendios que denotan unha clara planificación, pero disto a chegar a admitir, como parece supor o señor Romay, que existe unha especie de Central de Intelixencia Incendiaria hai un abismo, polo menos mentres non se xustifique mais solidamente. Pero, o máis esperpéntico das afirmacións vertidas polo exconselleiro é crer que esa mafia está conformada por "organizaciones incendiarias que pretenden el cambio de la política forestal" e está nutrida "por individuos empeñados en eliminar determinadas especies" como os eucaliptos. E digo que é esperpéntico porque, por máis que os seus membros estean "caídos en el fanatismo e irracionalidad", teranse que ter dado conta que, en trinta anos de terrorismo incendiario, non conseguiron os seus obxectivos, senón todo o contrario: os eucaliptos utilizaron o lume para se expandir eficazmente, como bons pirófitos que son, e ademais os propietarios tamén se inclinaron, de forma maioritaria, por esta especie para replantar os seus montes incendiados. Semella, máis ben, que de existiren eses terroristas organizados, no canto de quererem mudar a política da Xunta

o que quixeron realmente foi acelerala e intensificar as súas consecuencias.

Pero ademais, a existencia dunha mafia incendiaria deste tipo, supón o posuír unha sólida infraestructura, unha rede tupida de colaboradores ben coordinados e coñecedores do medio de diferentes comarcas, e ter unha actuación eficazísima como o denota que non haxa ningún detido en todos estes anos. ¿Que organización contraria a política forestal ten esta capacidade?. Calquera que coñeza o ecoloxismo iberico, lastrado nas súas actuacións organizadas por unha forte tradición libertaria, e celoso de preservar a autonomía dos diferentes grupos, sabe da incapacidade para montar unha organización semellante. Mais só supor isto, denota un descoñecemento interesado da unánime postura dos ecoloxistas en sinalar os incendios como o maior impacto negativo dos nosos ecosistemas florestais e a sincera implicación na sensibilización social e na búsqueda de solucións que sempre temos demostrado.

Xesús Pereiras é doutor en Bioloxía, membro de ADEGA e autor do libro "Os incendios forestais en Galicia" (Editorial Bahía, 2001).